

Kristoforo užkulisiai

2016–2017 m. m.

Nr. 5

REDAKCIJA

Kamilė Navikaitė, 8c
Urtė Ivaškevičiūtė, 5f
Agnė Petkevičiūtė, 7a
Lėja Povilaitytė, 7b
Silvija Šilobritaitė, 7b
Austėja Bačiulytė, 7b
Agnė Černiauskaitė, 7c
Emilija Petkevičiūtė, 7c
Kotryna Neverovičiūtė, 7d
Julius Amolevičius, 7e
Kotryna Burkovskytė, 8a
Paulina Makelytė, 8a
Deimantė Grincevičiūtė, 8b
Ugnė Šilinskaitė, 8c
Simona Rudžionienė
Asta Lapėnienė

Redaktorės žodis

Mielas, drauge! Su tavimi ir vėl sveikinas „Kristoforo užkulisiai“. Tiesa, šis numeris yra jau paskutinis, bet nėra, ko liūdėti. Norime tau priminti, kad pagaliau sulaukėme pavasario, tačiau nepamiršk, jog moksluose turi labai susikaupti, nes liko nedaug laiko. Šiandien laikraštyje tavęs laukia straipsneliai apie svečius, viešėjusius mūsų mokykloje. Taip pat apie renginius, kuriuose gal ir tu dalyvavai! Taigi skubėk laikraščio puslapiais pirmyn ir pamatyk, kokių dar įdomybių mes tau paruošėme. Sėkmės ir iki susitikimo kitais metais!

Kamilė Navikaitė, 8c

Naktis mokykloje

Sveiki. Kai kurie žino mane jau seniai, tačiau kai kam galiu būti ir visiškai nauja pažįstama. Taigi visiems naujiems draugams ir tiems, kurie neskaitė mano straipsnių apie Helovyną, Kalėdas, Kalbos dieną, Sashą Song koncertą, prisistatysiu – esu Lėja Povilaitytė. Mokausi 7b klasėje. Mėgstu rašyti, plaukti, šokti. Labai mėgstu keliauti, stovyklauti, bendrauti su draugais, todėl visada renkuosi aktyvias atostogas.

Palengva ir priėjome prie šių metų „vinies“ – „Nakties mokykloje“, kuri vyko šių metų kovo 24-osios naktį. Jau nuo pat pietų renginio organizatoriai sukosi kaip vijurkai, kad spėtų viską parengti iki atvykstant pirmam dalyviui. Juk tai turėjo būti (ir buvo!) intriguojantis ir nepakartojamas renginys. Aktyvumo nestigo ir dalyviams: susirinkę visi pūtėsi čiuzinius, ieškojo naujų ir senų pažįstamų, dėliojo vaišes, bendravo. Kad būtų lengviau susi-

draugauti, pradžioje, mokytojų suskirstytose grupelėse, žaidėme susipažinimo žaidimus „at-sistoja tas, kuris...“ **nukelta į 2 psl.**

arba „sugauk kėdę“ ir pan.

Turėjome ir svečių. Dvi mokytojos, atvykusios iš vaikų ir jaunimo klubo „Šatrija“, paruošė keletą šokių. Tad šiek tiek pailsėję mokėmės šokti. Įvaldę judesius, surengėme pasirodymą mokyklos mokytojams ir administracijai.

Bene visų laukia-

miausia dalis buvo orientacinis žaidimas. Susiskirstę į šešias komandas gavome užduotis. Tai ir mįslės apie mokyklą, ir įvairios užduotys, kurių metu reikėjo pademonstruoti ne tik proto aštrumą, bet ir fizinius sugebėjimus. Tarkime, skaitykloje reikėjo visiems sugulti ant kėdžių taip, kad jas patraukus niekas nenukristų, o liktų toliau gulėti. Lietuvių kalbos kabinete turėjome sukurti eilėrašį iš duotų žodžių. Kūno kultūros salėje komandos gavo po balioną, su kuriuo turėjo perbėgti per sporto salę ir grįžti atgal. Baliono nebuvo galima liesti rankomis, o taip pat reikėjo neleisti jam nukristi ant žemės. Pabaigoje turėjome pasiekti direktorės kabinetą, kur direktorė kiekvieną grupę apdovanojo saldainiais. Taigi, kaip pašėlę bėgiojome po visą mokyklą, o, svarbiausia, kad mokytojai dėl to visai nepyko ☺.

Įpusėjus nakčiai vaikai rinkosi mėgstamas veiklas. Kartu su muzikos mokytoja moksleiviai kūrė mokyklos himną, su tikybos ir etikos mokytojomis žiūrėjo filmą, norintieji žaidė krepšinį. Po veiklų buvo laisvas laikas, tie, kas norėjo, galėjo dainuoti karaoke, šokti, bendrauti su draugais ar mokytojais, žiūrėti filmus, negaliausiai, miegoti.

Septintą valandą ryto mokytojai prikėlė visus miegančius (nors tokių buvo nedaug). Viso renginio metu buvo galima balsuoti už tokias nominacijas: ištvermingiausias, draugų draugas, vakaro linksmintojas, šokėjas, neatrastas talentas. Daugiausiai balsų surinkę moksleiviai buvo apdovanoti prizais. Gavę nominacijas, pavargę, bet geros nuotaikos vaikai ruošėsi išvykti: pusryčiaavo, dėjosi daiktus.

Septintą valandą ryto mokytojai prikėlė visus miegančius (nors tokių buvo nedaug). Viso renginio metu buvo galima balsuoti už tokias nominacijas: ištvermingiausias, draugų draugas, vakaro linksmintojas, šokėjas, neatrastas talentas. Daugiausiai balsų surinkę moksleiviai buvo apdovanoti prizais. Gavę nominacijas, pavargę, bet geros nuotaikos vaikai ruošėsi išvykti: pusryčiaavo, dėjosi daiktus.

Renginio metu pavyko pakalbinti keletą mokinių, kurių išpūdžiais taip pat noriu pasidalinti.

Kamilė Navikaitė (organizatorė, 8c)

■ Kas paskatino surengti renginį „Naktis mokyloje“?

Jau seniai galvoje kirbėjo mintis surengti kažką įdomaus, naujo ir jungiančio mokyklos bendruomenę. Taip ir kilo „Nakties mokykloje“ mintis. Šį renginį planavome surengti ir pernai, bet tik ši-met tai pavyko įgyvendinti. Tikiuosi, kad dalyviams patiks.

■ Ar daug mokinių atnešė prašymus?

Tikėjomės, kad prašymus atneš daugiau vaikų, bet surinkome daugiau nei pusę planuotų prašymų.

■ Ar atmetėte prašymų?

Neatmetėme nė vieno.

■ Kodėl pasirinktas toks skaičius dalyvių (tik 75)?

Toks skaičius pasirinktas todėl, kad buvo apskaičiuota, kiek reikės vietos, kiek reikės vaikų suskirstant į grupes ir kad nebūtų samyšio.

■ Ar rengsite tokį renginį ir ateityje?

Žinoma, kad taip ;-)!

Julius Amolevičius (dalyvis, 7e)

■ Kodėl sugalvojai dalyvauti „Naktis mokykloje“?

Norėjau išbandyti savo jėgas – kiek iš-tversiu nemiegojęs, pažiūrėti, kokias už-duotis sugalvos mokytojai ir organizato-riai, pasilinksinti.

■ Ar reikėjo įkalbinėti tėvus, kad leistų da-lyvauti tokiame renginyje?

Visiškai nereikėjo.

■ Ar greitai atnešei prašymą?

Nelabai.

■ Ko tikėjaisi iš šio renginio? Ar pasiteisino lūkesčiai?

Tikėjausi idomių užduočių ir daug vei-klos. Tikrai pasiteisino.

■ Ar patiko šis renginys?

Taip, labai patiko. Buvo smagu įgyven-dinti savo nemiegojimo tikslą. Taip pat buvo labai labai įdomios veiklos.

■ Ar ateityje dalyvautum?

Žinoma.

■ Ką norėtum perduoti mokiniams, kurie

nedalyvavo „Naktis mokykloje“?

Jog buvo labai smagu ir tai, kad šiame renginyje galima pažinti save.

Aistė Aškinytė (dalyvė, 6c)

■ Kodėl sugalvojai dalyvauti „Naktis mo-kykloje“?

Norėjau gerai praleisti laiką ir pažiūrė-ti, kiek galiu išbūti nemiegojusi.

■ Ar reikėjo įkalbinėti tėvus, kad leistų da-lyvauti tokiame renginyje?

Reikėjo.

■ Ko tikėjaisi iš šio renginio? Ar pasiteisino lūkesčiai?

Tikėjausi patirti linksmų ir įdomių už-siėmimų. Pasiteisino.

■ Ar patiko šis renginys?

Taip, labai labai patiko. Labiausiai pa-tiko orientacinis.

■ Ar ateityje dalyvautum?

Tikrai taip.

■ Ką norėtum perduoti mokiniams, kurie nedalyvavo „Naktis mokykloje“?

Kad tikrai verta dalyvauti.

Šv. Velykos

Taigi, atėjo taip ilgai mūsų lauktos Velykos. O su jomis ir margučiai, šokoladiniai kiaušiniai, velykiniai žaidimai, nuo vaišių lūžtantis stalas, na ir kas be ko – ATOSTOGOS. Bet ar švęsdami Velykas jūs bent kiek susimąstėte apie jų reikšmę, atsiradimo istoriją ir šventimo papročius kituose pasaulio kampeliuose?

Šventos Velykos – krikščionių šventė, pritaikyta prie senojo tikėjimo šventės, simbolizuojanti Kristaus prisikėlimą iš numirusiųjų po nukryžiovimo, kaip tai aprašyta Naujajame Testamente. Tai įvykę trečią dieną po Kristaus mirties (mirties dieną skaičiuojant kaip pirmą dieną). Velykos yra svarbiausia daugelio krikščionių šventė, kuria išreiškiamas didelis džiaugsmas dėl galutinės Dievo sūnaus pergalės prieš mirtį. Velykos, kaip ir kitos krikščioniškos šventės, yra perėmę pagoniškų elementų, pvz., Velykų kiaušiniai, Velykų zuikiai, Velykų bobutė, Velykė.

Visi pastebime, kad kiekvienais metais Velykas švenčiame vis skirtingomis dienomis. Bet kodėl taip yra? Ogi todėl, kad jų data priderinta prie žydų šventės, kuri nustatoma pagal mėnulio kalendorių. Velykos švenčiamos pirmąjį sekmadienį po pirmos pilnaties praėjus pavasario lygiadieniui. Taigi Velykų data įvairiais metais gali kisti nuo kovo 22 iki balandžio 25 dienų.

Seniau Velykos būdavo švenčiamos tris dienas. Pirmoji – skirta šeimai. Niekas neidavo į svečius ir svečių nepriimdavo. Buvo manoma, kad atėję svečiai atneš ir paliks savo blusas. Antrą dieną vaikai eidavo kiaušiniuoti. Vaikas ateidavo gryčion pirštą burnon įsikišęs, jeigu vieną – vadinasi, vieno kiaušinio nori, jeigu du

– tuomet du reikia duoti. Suaugusieji tuo tarpu su kaimynais margučiais keisdavosi, o jeigu važiuodavo į svečius, tai būtinai lauktuvių margučių veždavo. Trečioji Velykų diena buvo vadinama „Ledų diena“ – jis skirta tinginiavimui. Griežtai draudžiama dirbti bet kokius darbus, nes buvo tikima, kad vasarą gali ledai įjvus sumušti.

Kiaušinis pagonims – kosmoso, gyvybės atsiradimo, vaisingumo simbolis. Senovėje manyta, kad pradaužus kiaušinių iš jo išlenda gyvybės gyvatė. Seniausi margučiai rasti IV a. mergaitės kape prie Vormso, Vokietijoje. Seniausi Lietuvoje margučiai yra rasti Dainų slėnyje, Gedinio kalne, visi jie priskiriami XIII amžiui. Dabar populiariausi greiti kiaušinių dažymo būdai – cheminiai dažai ir apklijavimas lipdukais. Seniau kiaušiniai buvo marginami vašku arba skutinėjami.

Manoma, jog lietuviškas Velykų pavadinimas kilęs iš baltarusiško šventės pavadinimo Velikyj dienj, kuris reiškia Didžioji diena. Velykų pavadinimas taip pat siejamas su žodžiu vėlės, mat mūsų protėviai šiuo laiku aplankydavo artimųjų kapus, nunešdavo jiems maisto, dažniausiai – margučių.

Velykų sekmadienis daugelyje šalių švenčiamas ne tik kaip Kristaus prisikėlimo šventė, bet ir kaip šviesos pergalė prieš tamsą. Kiekviena tauta turi tik jai būdingų velykinių papročių. JAV ir Kanadoje kiaušiniai dažomi Didžiojo šeštadienio vakare. Sekmadienio rytą visa šeima ieško margučių, kuriuos, kaip pasakoja vaikai, visuose namuose paslepia Velykų kiškis. Jis ne tik slepia margučius, bet ir neša vaikams dovanų. Dauguma šeimų

Šiaurės Amerikoje sekmadienio ryte eina į bažnyčią, o vėliau švenčia. Norvegai per Velykas mėgsta ne tik slidinėti kalnuose bei marginti kiaušinius, bet ir narplioti painias žmogžudystes. Dauguma televizijos kanalų rodo detektyvines istorijas, laikraščiai bei žurnalai jas spausdina, o skaitytojai bando išaiškinti. Suomiams Velykos asocijuojasi su fejerverkais bei ugnies šou, kažkada turėjusiais gąsdinti piktąsias dvasias. Anglijoje Velykos taip pat švenčiamos linksmi. Tai ne tik žiemos, bet ir Gavėnios pabaiga, todėl ant velykinio stalo būtinai turi būti kumpis. Miestuose vyksta šventės, kuriose šokėjai šokdami skambaliukais skelbia pavasario pradžią. Čekijoje ir Slovakijoje Velykų pirmadienio rytą vyrai plaka moteris, taip išreikšdami joms potraukį. Nuplakta moteris kaip atleidimo ir dėkingumo ženklą vyrui duoda margutį. Vakare moterys ant bet kurio vyro gali užpilti kibirą šalto vandens. Panaši tradicija yra ir Lenkijoje, bet dabar ji nėra labai populiari. Šveicarai per Velykas kelioms dienoms važiuoja į pajūrį, o Vokietijoje labai mėgstami šo-

koladiniai triušikiai. Čia vaikai Velykų rytą randa Velykų kiškio atneštą krepšelį, pilną margučių bei įvairiausių saldumynų. Pietų Europoje margučiai nedažomi. Italai per Velykas valgo šokoladinius kiaušinius, kuriuose randa plastmasinių žaisliukų ir kitokių staigmenų. Ispanai pramogauja su draugais ir gamina tradicinį Velykų patiekalą – piene išmirkytą keptą duoną, apibarstyta.

Taigi tokios yra įdomios Velykų tradicijos visame pasaulyje. Linkiu visai šv. Kristoforo progimnazijai linksmi atšvęsti Velykas, kuo gražiau papuošti savo margučius ir prigaminti skaniausių Velykinių vaišių.

Austėja Bačiulytė, 7B

Informacijos šaltiniai: Wikipedia.org; NePo.lt; Delfi.lt

Gimnazijos

„Mokykla – tai antrieji namai“ – taip mums sako mokytojai, tėvai, broliai, seserys, seneliai... Mums, aštuntokams, liko vos du mėnesiai pabūti šiuose namuose ir išsirinkti kitus. Mes pereisime į gimnazijas, kuriose sutiksime kitus mokytojus, kitus bendraklasius, sėdėsime kituose kabinetuose, matysime kitokį vaizdą pro langą... Bet kaip išsirinkti tuos „namus“, kuriuose reikės gyventi kitus ketverius metus?

Šiandien pristatysiu kelias gimnazijas, kuriomis labiausiai domisi dabartiniai mūsų mokyklos aštuntokai. Šios mokyklos garsėja savo mokinių pasiekimais.

Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazija yra senamiestyje (Augustijonų g. 8/10,

Vilnius); Žirmūnų gimnazija mažiausiai nutolusi nuo dabartinės mūsų mokyklos, ji įsikūrusi Šiaurės miestelyje (Žirmūnų g. 37, Vilnius); Licėjus, visiems žinomas dėl geriausio mokinių paruošimo Lietuvoje, yra šalia prekybos centro „Ozas“ (Širvintų g. 82, Vilnius); o Mykolo Biržiškos gimnazija yra Justiniškėse (Taikos g. 81, Vilnius).

Kaip į šias gimnazijas patekti?

Reikia užpildyti prašymą elektroninėje prašymų teikimo į mokyklas sistemoje ir laikyti stojamuosius egzaminus į Žirmūnų ir Mykolo Biržiškos gimnazijas bei Licėjų, o Vytauto Didžiojo gimnazijoje stojamųjų egzaminų nėra.

Vilniaus Vytauto Didžiojo gimnazija

Reikėtų paminėti, kad Licėjuje, Vytauto Didžiojo ir Žirmūnų gimnazijose yra profiliavimas. Licėjuje yra biologijos, matematikos – informatikos profiliai; Vytauto Didžiojo gimnazijoje inžinerijos, biochemijos, medicinos, užsienio kalbų ir informacinių technologijų; Žirmūnų gim-

klasių nėra, taigi būtina pasirinkti vieną iš profilių.

Nėra tobulų mokyklų, vienos turi daugiau privalumų, kitos mažiau. Renkantis gimnaziją viskas priklauso nuo mūsų. Ar mes tikrai pasiruošę dirbti be galo daug norėdami įstoti į pasirinktą gimnaziją, bet

Profilavimas – sustiprintas tam tikras dalykas, kurį žadama studijuoti arba pagilinti jo žinias, dažniausiai turima viena papildoma per savaitę to dalyko pamoka – modulis. Siūlyčiau parašyti tikslų apibrėžimą.

nazijoje yra gamtamokslių, matematinis, planuojama padaryti socialinių, humanitarinių mokslų profilius. Žirmūnų gimnazija ir Licėjus turi ir bendrąsias klases, o Vytauto Didžiojo gimnazijoje bendrųjų

ne mažiau svarbu yra ir tai, ar mes sugebėsime joje „išlikti“?

Vieniems pasirinkta mokykla – tai tik laikina gyvenimo stotelė, kitiems – tai dalis gyvenimo: ketveri metai paauglystės ir

Vilniaus
Licėjus

*Žirmūnų
gimnazija*

jaunystės, kuriuos mes prisiminsime visą gyvenimą. Toje mokykloje mes vėl juoksimės ir verkime, parklupsim ir vėl atsisostom, joje atsiskleis mūsų asmenybės stipriosios ir silpnosios pusės, ten įgysim draugų visam gyvenimui. Raskime laiko peržvelgti gimnazijas ir išsirinkti sau labiausiai tinkančią. Nebijokim būti savarankiški, rinkimės mokyklą todėl, kad

mums patinka, o ne todėl, kad joje ruošiasi mokytis draugai. Neikime ten, kur tėvai ir seneliai nori, kad eitume, eikime ten, kur traukia širdis. Būkime tuo, kuo mes norime būti, kad po penkiasdešimties metų nereikėtų sakyti: „Viskas galėjo būti kitaip“. Rinkimės atsakingai, kad vėliau galėtumėme didžiuotis savimi.

*Mykolo Biržiškos
gimnazija*

P.S. Keli faktai apie Ugnę Šilinskaitę, šio straipsnio autore.

Rašau straipsnius į mokyklos laikraštį jau trečius metus ir manau, kad tai tikrai įdomi veikla, nuobodu nebus. Todėl siūlau ir kitiems prisijungti prie mūsų komandos.

Be šios veiklos dar lankau Balio Dvariono Dešimtmetę muzikos mokyklą. Mėgstu groti fortepijonu, dainuoti, skaityti knygas (kurios iš tikrųjų įdomios) bei žiūrėti serialus. Labai myliu šunis ir vieną tokį gražuolį auginu. Man sekasi matematika. Užaugusi norėčiau studijuoti mediciną.

Susitikimas su režisiere Giedre Beinoriūte

Kovo 14 d. mūsų mokykloje apsilankė visiems gerai žinoma kino filmų „Balkonas“, „Pokalbiai rimtomis temomis“ režisierė Giedrė Beinoriūtė. Susitikimo metu Giedrė pasakojo apie tai, kaip ji tapo kino režisiere, kaip gimė scenarijai įvairiems kino filmams, kas buvo sunkiausia kuriant vieną ar kitą filmą.

Vienas pirmųjų nuskambėjusių klausimų buvo: „Kodėl jūs apskritai pasirinkote kino režisūrą?“. Režisierė prisiminė, kad iš tiesų ji norėjo tapti teatro režisiere, nes jai patiko kurti scenarijus ir jau nuo mokyklos laikų ji domėjosi organizaciniais dalykais bei teatru. Po kiek laiko Giedrė pasuko į kino režisūrą ir taip tapo kino filmų režisiere. Paklausta, iš kur ji semiasi

idėjų savo scenarijams, režisierė nedvejodama atsakė, kad būtent įvairios gyvenimo patirtys, nutikimai ir lėmė scenarijų kūrimą. Pvz.: filmo „Balkonas“ siužetas gimė iš Giedrės draugės vaiktės patirties. Todėl režisierė savo filmuose dažnai atskleidžia gyvenimiškus dalykus, kurie yra aktualūs ir šiuo metu. Susitikimo metu režisierė daugiausia akcentavo visiems gerai žinomą ir labai gilią mintį turintį filmą „Pokalbiai rimtomis temomis“. Šio filmo veiksmas sukasi vien tik apie vaikus, kurie atsakinėja į pačios Giedrės pateiktus klausimus labai gyvenimiškomis ir netgi skaudžiomis bei rimtomis temomis. „Kaip jums kilo mintis sukurti filmą „Pokalbiai rimtomis temomis“? – tokį klausimą išgirdo mūsų viešnia Giedrė. Režisierė paminėjo Vandos Juknaitės knygą „Tariamas iš tamsos“ ir sakė, kad būtent iš šios rašytojos ji išmoko kelti tinkamus klausimus kalbant sudėtingomis temomis. Viešnia teigė, kad giliai širdyje ji yra labai didelė maištininkė ir kad eksperimentuoti su įvairiomis naujovėmis jai patinka. Pati režisierė minėjo, kad filmo metu kalbinami vaikai yra „kitokie“. Kitokie, nes vieni jų yra iš vaikų socializacijos namų, kiti – globos namų, tretie patyrė skaudžias gyvenimo netektis. Žiūrint šį filmą, tų vaikų nuoširdumas, tikrumas bei tikėjimas parodo, kad jie nėra kažkokie kitokie, o yra tokie, kaip ir mes visi. Paklausus režisierės apie tai, ar jai sunku bendrauti su tokiais vaikais, ji atsakė, kad tai priklauso nuo paties vaiko, ar jis noriai bendrauja, ar ne. Susitikime buvo parodyta trumpa ištrauka apie berniuką Eriką, kuris gyvena vaikų globos namuose. Berniuko kalba, atsakymai į klausimus apie laimę, meilę yra tokie tikri, nuoširdūs ir netikėti, kad net mes, paprasti eiliniai

mokiniai su paprastomis gyvenimo istorijomis, ištraukos metu susigraudinome. Režisierė prasitarė, kad įdomiausia darbo dalis buvo ieškoti vaikų šiam filmui. Kaip teigė kūrėja didelis sunkumas buvo vėliau tą filmą montuoti, bet tikrai ne kalbėti su vaikais bei susipažinti su jų istorijomis.

Taigi šis susitikimas buvo labai įdo-

mus, prasmingas ir mums – mokiniams, ir mokyklos mokytojams.

Nuoširdžiai dėkojame ir režisieriui Giedrei Beinoriūtei už įdomų filmo pristatymą bei nuoširdų bendravimą, ir dorinio ugdymo mokytojai Sigutei Čepaitei, surengusiai šį susitikimą.

Žemės diena

Taigi taigi taigi... Ar žinai, kokios įdomybės vyko kovo 20-ąją? Ogi šokiai pokiai! Ši diena buvo pasaulinė Žemės diena ir 2–4 klasių mokiniai mūsų Žemei dovanojo nuostabios bei nepakartojamos choreografijos šokį.

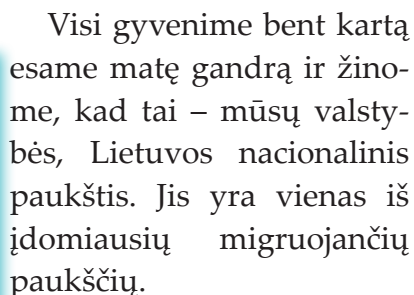
Visai gausybei šokančių pradinukų pagrindinius judesius rodė šokių mokytoja Ina, kurios dėka ir buvo pastatytas puikus šokis. Mokytoja Ina šokio pradžioje kreipėsi tiek į vaikus, tiek į mokytojus, tiek į visus mus: „Jei vieną dieną žmonės apkabintų Žemę...ar kas pasikeistų? Jei įprastumėme kiekvieną dieną susikibti rankomis...ar išnyktų karai?“ Žinoma, kad rodydami meilės pavyzdį kitiems sumažintume karus, visuomenės problemas, tačiau tam reikia mūsų visų tikėjimo. Tad šokių mokytoja linki mums visiems: „Tikėkime, kad susikibusių rankų kelias per visą Žemę gali daug ką pakeisti!“ Po šių žodžių suskambėjo muzika ir visi vaikai kartu su savo mokytojomis pradėjo Žemei skirtą šokį. Nutilus paskutiniams

muzikos akordams mes pakalbinome 2a klasės paneles ir išgirdome jų nuomonę apie Žemės dieną bei apie šokį. Paklausus mergaičių apie tai, ko jos tikisi iš šio šokio, abiejų nuomonės sutapo: „Tikuosi, kad žmonės nežudys gyvūnų, nebebus karų ir sumažės kitų nelaimių“ – pasakojo mums Arielė, o Milana tikisi: „Nenoriu, kad būtų kertami medžiai ar deginami miškai.“ Panelių nuomonės sutapo ir prie klausimo, ar priimtinas buvo šis šokis, ar jis patiko? „Taip taip labai gražus, labai patiko“ – nė negalvojusios abi atsakė.

Stebėjau šį šokį iš šalies ir buvau labai sužavėta judesiu, bet labiausiai mane stebino tai, kad visi vaikai buvo taip įsijautę į šokį, kad visų akyse galėjau įžvelgti didelę meilę mūsų planetai ir visai žmonijai. Tai buvo nepakartojamas reginys ir man, ir visiems kitiems, kurie turėjo progą šoku paminėti pasaulinę Žemės dieną.

Kamilė Navikaitė

Baltasis gandrās • • • • •

kaklu, kuris palengvina medžioklę. Gyvena apie 5 metus, nors pasitaikė atveju, kai išgyveno iki 30 metų. Suaugęs gandrai gali siekti nuo 1 iki 1,25 metro, o dėl išskėstų sparnų jo plotis gali siekti net iki 2 metrų! Gali sverti nuo 2 iki 4,5 kilogramų, o tai reiškia, kad suaugęs žmogus galėtų pakelti šį paukštį. Visas kūnas baltų plunksnų, tik sparnai juodų, o kojos ir snapas ryškiai raudoni (kartais galite išgirsti posakį „Kojos raudonos kaip gandro“).

Gandro gyvenvietės driekiasi nuo Suomijos įlankos iki Šiaurės Afrikos, nuo Artimųjų Rytų pietų iki Ukrainos, Užkaukazės rytų. Kitos yra Vidurinėje Azijoje. Daugiausia gandrų Europoje gyvena Lenkijoje, Ukrainoje, Ispanijoje, Baltarusijoje, Latvijoje ir Lietuvoje. Daug jų galima pamatyti Suvalkijoje bei Lietuvos pamaryje.

Nuvykę į skirtingus Lietuvos regionus galite išgirsti keistų gandro pavadinimų, tokių kaip – busilus, starkus, gužas, gužučius, bacionas, o žemaičių kalba – „gožos“ (gužas).

Balandžio pabaigoje ar gegužės mėnesį gandrą lizdyje deda nuo 3 iki 6 baltų kiaušinių, kurie sveria 115 gramų. Pakaitomis peri patelė ir patinas apie mėnesį. Išsiritę gandrukai maitinami abiejų tėvų. Lizdą palieka po 53–55 dienų, bet dar apie dvi savaites skraido su tėvais.

Gandralizdžius kuriasi ant pastatų sto-
gų, medžiuose, ant elektros perdavimo
linijos stulpų, vandentiekio bokštų. Žmo-
nės, kurie nori padėti gandrui, dažnai
įkelia lizdo pagrindą, tad jeigu norite, kad
pas jus apsigyventų gandrai, padėkite
jam susikurti lizdą.

Galima sakyti, kad gandrai minta beveik viskuo, kas juda ant žemės ir yra mažesni už juos. Maisto ieško tik dieną, dažniausiai pavieniui, poromis, vienos šeimos dydžio grupėmis drėgnose pievose, balose ir ganyklose. Įprastai maitinasi netoli nuo perėjimo vietos. Kai maisto ieško abu tėvai, stengiasi, kad lizdas būtų matomas, tačiau retkarčiais maisto ieško ir už 3 ar 5 km nuo lizdo, iš to galima spręsti, kad gandrams labai svarbūs jų jauni-

kliai. Gandro meniu sudaro: vabzdžiai, kiti bestuburiai, žuvytės, varliagyviai, ant žemės perintų paukščių jaunikliai, pelės, žiurkės, įvairūs ropliai, taip pat ir gyvatės, kiškių jaunikliai ar net žebenkštys, na o delikatesas – varlės.

Gandrų laukite grįžtant apie kovo 25 d., dar vadinamą „blovieščiais“, tą dieną ir buvo švenčiama Gandro sugrįžtusių diena. Jie pradeda keliauti jau nuo rugpjūčio vidurio, todėl rugpjūčio 24-oji, Šventojo Baltramiejaus diena, Lietuvoje tradiciškai laikoma gandrų palydomis. Rugpjūčio pabaigoje gandrų nebeieškote... Žiemoti lekia vadinamuoju rytiniu keliu – tiesiai į pietus, aplenkdami Karpatų kalnus, pro Ukrainą pasiekia Bulgariją. Maisto čia gausu, tad jie kelioms dienoms apsistoja pailsėti. Po to skrenda per Tur-

kiją iki Sinajaus pusiasalio, kur dar syki išsisi. Afrikoje jie keliauja Nilo slėniu, kol pasiekia Viktorijos ir Tanganikos ežerus. Kai kurie čia ir lieka žiemoti, o kiti skrenda dar toliau ir pasiekia net Pietų Afrikos Respubliką. Tokia kelionė trunka nuo 2 iki 3 mėnesių. Taip baltieji gandrai įveikia mažiausiai nuo 8 iki 10 tūkstančių kilometrų!

Gandras yra nacionalinis paukštis ne tik Lietuvoje, bet ir Baltarusijoje, o Hannoverijoje vykusioje pasaulinėje parodoje „Expo 2000“ šis paukštis buvo Lenkijos talismanas. Nuo seno gerbiamas žmonių, laikomas sodybos, kurioje iškuria, globotoju, santarvės nešėju. Taip pat folklore pasakojama, jog gandas atneša vaikus.

Pilkoji žąsis

Tikriausiai esate matę ir šį paukštį ar net maitinote jį, šis gyvūnas pasižymi įdomiom savybėmis.

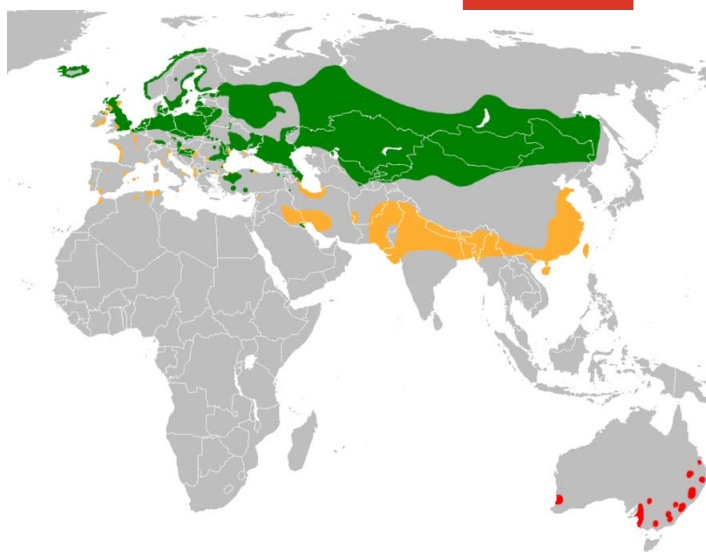
Tai žąsinių būrio paukštis. Pilkoji žąsis – stambokas paukštis ir yra stambiausia bei didžiausia tarp visų kitų žąsų genties paukščių. Gyvena apie 20 metų. Gali siekti nuo 74 iki 91 centimetrų, išskėstų sparnų ilgis gali būti nuo 147 iki 180 centimetrų, patinai sveria apie 3,6 kg, o patelės 3,2 kg. Gyvena Europoje ir Tolimųsioje Rytuose iki Japonijos jūros ir Rytų Kinijos jūros. Žiemoja dažniau Europos pietuose, vakaruose, šiaurės Afrikoje ir Mažonoje Azijoje. Negausiai peri visoje Lietuvos teritorijoje, nors pastebimai jų populiacija Lietuvoje auga, ypač pietinėje šalies dalyje. Dažniau užtinkamos Dzūkijos ežeruose ir kai kuriuose Lietuvos žuvininkystės ūkiuose. Labiau mėgsta gyventi šalia didesnių ežerų, ypač kai aplink juos yra pievų.

Lietuvoje žąsų ieškokite jau kovo mėnesio pirmoje pusėje, bet neberasite spalio antroje pusėje. Jos gerai plaukioja ir nardo, o jų skrydis atrodo sunkus, bet

galingas. Nėra labai vikrios ant žemės, eidamos krypuoja.

Šią rūšį turime saugoti ir tausoti, nes ji jau įtraukta į Raudonąją knygą. Žąsis yra aukščiausiai migruojantis paukštis pasaulyje, Himalajus gali perskristi per aštuonias valandas!

Gražaus jums pavasario!

Pajutai atėjusį pavasarį?

Tuomet nesnausk ir griebkis veiklos!

Sveikas gyvas, mano drauge! Štai kaip greitai sukasi gyvenimo ratas. Jau pavasaris ir Tau teliko tik paskutinis metų laikas iki išsvajotosios vasaros! Sulig pavasario pabai- ga mūsų laikraščio komanda taip pat šoks į vasaros bangas. Tačiau aš pagalvojau, kad manęs net nepažįsti. O kol dar turim progą – susipažinkim. Taigi, pradžioj aš trumpai Tau papasakosiu apie save, o tada jau galėsime žiūrėti ir mano patarimų. Sutarta?

Mano vardas Urtė (jeigu įdomi mano pavardė – žvilgtelėk žemiau, nes ne tai svarbiausia☺). Nesu ragana ir nesikandžioju! Todėl galim tapti draugais. Labai patinka filmai ir knygos. Mėgstu sportą, ypač fitnessą, ir nesu nuobodus žmogus! Tai kad jau taip yra, džiaugsmingai pristatau tau savo naująjį straipsnį, kad nepražiopsotum atėjusio pavasario.

1.Sportuok!

Pirmas dalykas, ką turėtum nuveikti – bet turi žinoti, sportiški berniukai visada ti, tai pajudėti. Gali tai atlikti įvairiai. Gal „kietesni“.

mėgsti sportą, o galtiesiog ramius pasi- vaikščiojimus.

Merginos!!! Kas dabar jums pasidarė?

Facebook'as ir Instagram'as net lūžta nuo

Dabar kreipiuosi į berniukus. Nagi, jūsų nuotraukų su „chicken McNuggets“ susirinkite kieme kaip senais gerais lais- ar riebiais mėšainiais rankose“... Kasliks kais ir pažaiskite futbolą, kvadrata ar iš jūsų figūrų? Jūs juk panelės. Gerai, gal krepšinį. 100 kartų naudingiau nei sė- nesat apkūnios, bet sportuojama juk ne dėt prie playstation'ų ir storėt su trašku- tik dėl svorio. Tai nauja mada! Ir tai bus čių pakeliais rankose. Taip, gal dabar tai ne tik „kieta“, bet ir naudinga! „madinga“, o mano idėja senamadiška,

2.Skaityk!

Tu PRIVALAI perskaityti šią kygą, nes ji nereali!

Krankas. Varnų užkalbėtojas.

Krankas – tai berniukas, neturintis tėvų. Jis gyvena jo padarytame „lizde“ medyje ir yra globojamas varnų. Kur jo tėvai, jis tiksliai nežino, bet Krankas visada susapnuoja tą patį sapną, kuriame jis mato, kaip jį patį, dar mažiuką, tėvai išmeta pro langą! Tačiau jį pagauna varnos. Po kiek laiko berniukas sužino apie niūriąją vasarą ir kad yra užkalbėtojas, o tokių esama ir daugiau. Ką slepia įvykiai, vykę prieš aštuonerius metus? Ir kaip apginti miestą ir naują draugę nuo pavojų?

3. Atsinaujink

Pavasaris yra skirtas atsinaujinti, tad nepamiršk pavasarinio tvarkymosi. Jis svarbus ir naudingas kiekvienam mūsų, kad iš vis dar žiemojančių meškų virstume laisvais vasariniais paukščiais! Susitvarkyk stalčius ir spintas, atsikratyk nereikalingo šlamšto. Perstumdyk savo kambario baldus, pasigamink naujų dekoracijų, taip pagyvensi pabodusią kasdienybę, o aplinka taps jaukesnė!

Nepamiršk ir Velykinių puošmenų!

4. Ruoškis vasarai!

Patikėk, vasarai, taip pat kaip ir mokslo metams, reikia pasiruošti. Pirmiausia, susiplanuok, koks bus tavo šiltasis atostogų metas. Kur keliausi, ką nori nuveikti. Antras dalykas, ypač aktualus merginoms - apsipirk vasarai, būk stilinga ir jausies nerealiai. Jeigu ketini keliauti, pasidomėk lankoma šalimi, objektais, įsigyk tam reikalingo inventoriaus, išsirink stovyklą ir nusiteik puikiam laikui!

Pasinaudok šiais patarimais ir pamatysi, kaip viskas palengvės! Pavasaris yra labai svarbus metų laikas. Veiklos, kaip matai, pilna. Dabar ir aš skubu ruoštis vasarai, o kitais metais vėl grįšiu su patarimais ir džiugia nuotaika. Iki susitikimo, skaitytojau!

STARTAS

Šūkis:

Greičiau, aukščiau, tvirčiau !

Apie save

Esu Deimantė Grincevičiūtė, mokausi 8b klasėje. Rašau straipsnius apie sportą, nes tai mano mano hobis. Pati labai daug sportuoju, jau 5 metus lankau rankinį. Anksčiau lankiau šokių, meninės gimnastikos, plaukimo treniruotes, na o dabar jau daug metų lankau ir lankysiu rankinio (pagaliau radau man patinkančią sporto šaką). Esu laimėjusi 6 bronzos, 3 sidabro, 4 aukso medalius, 7 diplomus ir 2 padėkas. Šįkart rašau jau paskutinį straipsnį, nes, deja, baigiu šią nuostabią mokyklą. Gero skaitymo!

Sporto žvaigždynas

Simona Krupeckaitė - (g. 1982 m. gruodžio 13 d., Utenoje) – profesionali Lietuvos treko dviratininkė, 2009 metų Pasaulio dviračių treko čempionė, planetos rekordininkė, 2009, 2010, 2016 metų Lietuvos metų sportininkė.

S. Krupeckaitė sportuoti pradėjo 1995 m. su pirmuoju treneriu Alvydu Surgautu. Jos dabartinis treneris yra Antanas Jakimavičius. Lietuvos rinktinėje debiutavo 2001 m. pasaulio taurės varžybose Lenkijoje. Sportininkė treniruojasi 1 – 2 kartus per dieną. S. Krupeckaitės hobis yra siuvinėjimas.

Dviračių sportas

- **Dviračių sportas** – tai sporto šaka, kurioje naudojamas dviratis. Jai priklauso plento, dviračių kroso, treko lenktynės (kompleksinė dviračių sporto šaka), kalnų dviračių kroso bei maratono varžybos, BMX rungtynės ir t.t.
- Pirmosios dviračių lenktynės įvyko 1868 m. gegužės 31 d. 1 200 metrų ilgio trasoje Sen Klu parke, netoli Paryžiaus. Jas laimėjo anglų emigrantas James Moore, kuris važiavo su mediniu dviračiu metalinėmis padangomis. Dabar šis dviratis stovi muziejuje, Anglijoje.

Įdomybės apie dviratį

- Pasaulyje kiekvienais metais pagaminama apie 100 milijonų dviračių.
- Išradus šią transporto priemonę, ji net keturis dešimtmečius neturėjo jokio pavadinimo.
- 1817 metais vokiečių baronas Karlas von Draisas išrado dviratę transporto priemonę (be pedalų), kuria buvo įmanoma važiuoti kojomis atsispiriant nuo žemės.
- Kinijoje yra virš pusės milijardo dviračių. Pirmieji dviračiai Kinijoje atsirado XIX a. pabaigoje.

Daugiau skaitykite:

<http://lzinios.lt/lzinios/keliones/desimt-ne-zinomu-faktu-apie-dvirati/44325>

Pavasarinės sporto naujienos

- Daegu (Pietų Korėja) prasidėjusių pasaulio veteranų lengvosios atletikos čempionato vyrų (55-60 metų) rutulio stūmimo rungtyje bronzos medalį iškovojo lietuvis Saulius Svilainis.
- Taipėjaus maratone (Taivane), turinčiame Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos (IAAF) bronzinio bėgimo statusą, lietuvė Vaida Žūsinaitė tarp moterų užėmė devintą vietą. Ji finišavo per 2 val. 49 min 49 sek.
- Suomijoje vykusiame pasaulio fechtavimo taurės „Satellite“ serijos etapo špagos turnyre lietuvė Viktė Ažukaitė užėmė 11-ąją vietą.
- Azerbaidžane pasibaigusio Antrojo pasaulio sportinės gimnastikos taurės etapo pratimų ant skersinio rungties finale Lietuvos atstovas Tomas Kuzmickas iškovojo bronzos medalį. 21-erių metų lietuvis surinko 13,866 taško.
- Šveicarijoje vykusią sportinio ėjimo varžybų „Lugano Trophy – Memorial Abisetti“ moterų 20 km distancijoje nugalėjo lietuvė Brigita Virbalytė. Lietuvos sportininkė finišavo per 1 val. 32 min. 17 sek.
- Italijoje vykusiose 19-osiose moterų dviračių lenktynėse „Trofeo Alfredo Binda – Comune di Cittiglio“
- Rasa Leleivytė po finišo sprinto užėmė 12-ąją vietą ir pelnė 18 pasaulio reitingo taškų.

Asmenukės

Tikriausiai daugelis esate girdėję arba darę asmenukę (angl. *selfie*). Tad pirmiausia, kas yra asmenukė. Tai autoportretinė nuotrauka, kurią dažniausiai mes nufotografuojame telefonu.

Tai štai keletas pavyzdžių, kokie yra asmenukių tipai:

- grupinukė (angl. *wefie*) – asmenukė su savimi ir dar bent vienu asmeniu;
- gyvūnukė (angl. *Petfie*) – asmenukė su gyvūnu;
- *Helpie* – plaukų asmenukė;
- *Shelfie* – asmenukė knygų ar kitų daiktų lentynų (baldų) fone;
- *Bookshelfie* – asmenukėsuknyga;
- *Felfie* – fermerio asmenukė;
- *Dronie* – asmenukė, dažniausiai padaryta iš paukščio skrydžio;
- *Ussie* – asmenukė su kitais žmonėmis aplinkui;
- *Selfeye* – savo akių makiažo asmenukė;
- *Youie* – kitų žmonių asmenukė.

7 įdomūs faktai apie asmenukes:

1. Skaičiavimai rodo, kad žmonės kiekvienais metais padaro apie vieną trilijoną nuotraukų. Tai reiškia, kad mūsų dienomis kas keletą minučių jų padaroma daugiau nei per visą XIX amžių. Didelė dalis nuotraukų – asmenukės.
2. Paskaičiuota, kad tinkle „Instagram“ portretinė nuotrauka, dažniausiai asmenukė, sulaukia 38 proc. daugiau paspaudimų „patinka“ ir 32 proc. daugiau komentarų nei fotografija, kurioje nesimato žmogau sveido.
3. Prieš kiek daugiau nei metus JAV atlikta apklausa parodė, jog 41 proc. moterų jų asmenukės kelia pasitikėjimą savimi. Tarp tai pripažinusių daugiausiai paauglių – net 65 proc.
4. Dabartiniai dvidešimtmečiai ir trisdešimtmečiai, tikėtina, per gyvenimą pasidarys vidutiniškai 25 tūkst. asmenukių.
5. Laikoma, kad pirmoji asmenukė buvo padaryta chemiko Roberto Kornelijaus 1839 metais. Mokslininkas turėjo laukti 3 minutes, kol nuotrauka išryškėjo ir šis galėjo įvertinti rezultatą.
6. Nors didžiausios asmenukių propaguotojos yra moterys, tačiau vyrai joms irgi nėra abejingi. Tiesą sakant, internete daug dažniau ieškoma patarimų, kaip pasidaryti asmenukę vyrui nei moteriai.
7. Šiandien kalbėdami apie asmenukės lazda, įsivaizduojame strypą, kuris laiko išmanųjį telefoną, tam, kad priekinė jo kamera apimtų didesnę fotografuojamą plotą. Nors kai kuriems atrodo, jog šis išradimas atsirado visai neseniai, iš tiesų jo prototipas buvo užpatentuotas dar 1980-aisiais. Tiesa, lazda buvo skirta laikyti ne išmanųjį, o tuometį nešiojamą fotoaparata.

KOKOSINIAI SAUSAINIAI

Sveiki! Aš esu Agnė Černiauskaitė, man 13 metų. Jau ne pirmus metus padedu rašyti mokyklos laikraštį „Kristoforo užkulisiai“. Mėgstu skaityti, muzikuoti, keliauti, užsiimti rankdarbiais ir žinoma gaminti, todėl norėčiau su jumis pasidalinti šiuo gardžių kokosinių sausainių receptu!

Reikės:

- 2 mažų kiaušinių
- 120 g cukraus
- 1 šaukšto miltų
- 200 g kokoso drožlių
- 1 arbatinio šaukštelio vanilinio cukraus.

Gaminimas:

Atskirti kiaušinio baltymus nuo trynių. Baltymus išplakti su cukrumi iki vientisos masės. Įdėti trynius ir vanilinį cukrų ir toliau plakti. Įmaišyti kokoso drožles ir miltus. Viską gerai išmaišius, pradėti sukti arbatinio šaukštelio dydžio rutuliukus drėgnomis rankomis. Kepti 160° įkaitintoje orkaitėje apie 10–15 minučių, kol gražiai apskrus. Skanaus!

Šaltinis: <http://www.drfoodblog.com/index.php/tag/shredded-coconut/>

Parengė: Agnė Černiauskaitė 7c

1. Šiuos gyvūnus sunumeruokite pagal simpatijas. Pirmas – labiausiai patinkantis ir t.t.

- a. karvė
- b. tigras
- c. avis

- d. arklys
- e. kiaulė.

2. Prie kiekvieno žemiau pateikto žodžio pažymėkite po vieną apibūdinimą, kuris, jūsų nuomone, labiausiai su juo asocijuojasi (pvz., šuo – piktas, katė – vienišė ir pan.).

- a. šuo
- b. katė

- c. Žiurkė
- d. jūra.

3. Pagalvokite apie jums svarbius asmenis ir įsivaizduokite, kokia spalva geriausiai juos atspindėtų. Prie kiekvienos spalvos galite parašyti tik vieno asmens vardą.

- a. geltona
- b. oranžinė
- c. raudona

- d. balta
- e. žalia.

Atsakymai

Atsakymai tikrai buvote nuoširdūs?

Tuomet pažiūrėkite, ką šis testas byloja apie jus ir jūsų aplinką:

1. Šis punktelis rodo, kokia tvarka pasą-
monėje išsidėstę jūsų prioritetai.

• Karvė reiškia jūsų karjerą.

• Tigras – jūsų savigarbą.

• Avis – meilę.

• Arklys – šeimą.

• Kiaulė – pinigų.

2. Sužinokite, kaip vertinate save ir kitus.

• Šuns apibūdinimas rodo, kokia esa-
te jūs.

• Katės – koks yra jūsų partneris.

• Žiurkės – koks jūsų priešas.

• Jūros – atspindi jūsų gyvenimo

būdą.

3. Išsiaiškinkite, ką iš tiesų jums reiškia

vienas ar kitas asmuo.

• Geltona – tai tas, kurio niekada ne-
pamiršite.

• Oranžinė – tas, kurį laikote geriau-
sio draugu.

• Raudona – tas, kurį iš tikrųjų my-
lite.

• Balta – jūsų sielos dvynys.

• Žalia – tas, kuris jums bus svarbus
visą gyvenimą.